

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 december 2004 av NORTRAIL Transport GmbH

(Mål T-496/04)

(2005/C 93/58)

(Rättegångsspråk: tyska)

NORTRAIL Transport GmbH, Kiel (Tyskland), har den 23 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten J. Krause.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 1 oktober 2004, REM 15/02, angående företaget NORTRAIL Transport GmbH:s yrkande om återbetalning av importavgifter enligt artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden importerade löpande, sedan juli 1995, partier med olika fiskeprodukter från Norge. Sökanden ansökte i enlighet med de enligt förordning (EG) nr 3061/95⁽¹⁾ öppnade tullkvoterna om att från och med den 1 september 1995 tullfritt få överföra varor till fri omsättning. Det behöriga tullkontoret fastställde att den av sökanden yrkade tullfriheten inte kunde beviljas för ett visst antal importpartier och att normaltullsatsen skulle tillämpas. På grundval av detta begärde det behöriga tullkontoret att klaganden skulle betala importavgift för de berörda överföringarna till fri omsättning. Sökanden betalade en del av importavgiften.

Sökanden gör gällande att det förelåg sådana särskilda omständigheter som avses i artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92⁽²⁾, som gav sökanden rätt till återbetalning och eftergift av importtullen.

Sökanden anför till stöd för sitt yrkande bland annat att den gemenskapsrättsakt som antagits getts retroaktiv verkan. De tyska tullkontoren underrättades genom ett meddelande från det tyska finansförbundsministeriet av den 31 augusti 1995 om öppnandet av tullkvoterna från och med den 1 september 1995. Den 4 oktober 1995 underrättades de tyska tullkontoren emellertid om att dessa kvoter skulle öppnas retroaktivt redan från och med den 1 juli 1995. Under perioden från och med den 1 september 1995, under vilken sökanden ansökte om att

tullfritt få överföra de berörda produkterna till fri omsättning, var vissa kvoter redan uttömda, vilket, på grund av det retroaktiva öppnandet från och med den 1 juli 1995, även delvis var fallet redan före den 1 september 1995.

Sökanden anför vidare att rättsakten antagits i otillräcklig och oklar form och att det var oklart med de motstridiga tidpunkterna för rättsaktens offentliggörande och de däri retroaktivt verkande reglerna om öppnande av tullkvoterna. Detta möjliggjorde olika tolkningar av de nationella tullmyndigheterna avseende öppningstidpunkterna, vilket strider mot diskrimineringsförbudet.

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 3061/95 av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EG) nr 992/95 om öppnande och förvaltning av gemenskapens tullkvoter för vissa jordbruks- och fiskeprodukter med ursprung i Norge (EGT L 327, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 januari 2005 av Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. och Austria Buntmetall AG

(Mål T-11/05)

(2005/C 93/59)

(Rättegångsspråk: tyska)

Wieland Werke AG, med säte i Ulm (Tyskland), Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H., med säte i Amstetten (Österrike), och Austria Buntmetall AG, med säte i Enzesfeld (Österrike), har den 18 januari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av R. Bechtold, Rechtsanwalt, och U. Soltész, Rechtsanwalt.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 3 september 2004, ändrat den 20 oktober 2004 (ärende COMP/E-1/38.069 – VVS-rör av koppar),

- i andra hand, sänka de böter som sökandena ålades i detta beslut,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet ålades sökandena böter med anledning av att de hade åsidosatt artikel 81.1 EG. Åsidosättandet bestod i ett antal avtal och samordnade förfaranden i form av prisuppgörelser och uppdelningen av marknaden för VVS-rör av koppar.

Sökandena har överklagat beslutet och gjort gällande att kommissionen åsidosatte principen *ne bis in idem* genom att ålägga sökandena böter då den, inom ramen för förfarandet avseende industrirör av koppar (COMP/E-1/38.240), i stor utsträckning prövade samma faktiska omständigheter och beslutade om sanktioner på grundval av dessa. Enligt sökandena var kommissionen vid fastställelsen av böterna skyldig att beakta de böter som redan hade utdömts. Vidare saknade kommissionen enligt sökandena rätt att dela upp kopparrörsförfarandet i ett förfarande för industrirör och ett för VVS-rör.

Sökandena har dessutom gjort gällande att böterna är orimligt höga och att kommissionen åsidosatte tvingande processrättsliga principer, såsom motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG, proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen, vid fastställelsen av dessa. Till stöd för denna uppfattning har sökandena bland annat åberopat följande omständigheter:

- Bedömningen av överträdelsens svårighetsgrad grundas på en felaktig och otillräcklig uppskattning av överträdelsens art, dess konsekvenser för marknaden och avtalens geografiska räckvidd,
- kommissionen borde ha beaktat företagets absoluta storlek, och inte enbart företagets marknadsandel, inom ramen för den enskilda prövningen av de berörda företagen,
- kommissionen angav inte i beslutet vilka rättsprinciper som låg till grund för beräkningen av böternas grundbelopp och klargjorde inte i anmärkningarna att den utgick från en mycket allvarlig överträdelse av konkurrensbestämmelserna,
- kommissionen tillämpade riktlinjerna för beräkning av böter⁽¹⁾ felaktigt när de höjde böterna med hänsyn till avtalens varaktighet och tog inte hänsyn till att väsentliga faktiska omständigheter redan var preskriberade,
- kommissionen underlät att beakta väsentliga förmildrande omständigheter, såsom den svåra marknadssituationen och den låga omsättningen i kopparrörssektorn, och tog inte heller hänsyn till att samarbetet upphörde direkt efter kontrollerna.

Genom att sänka böterna för andra företag som deltog i kartellen med hänvisning till att dessa företag hade samarbetat, trots att sådant samarbete inte omfattas av meddelandet om nedsättning av eller befrielse från böter i kartellärenden, åsidosatte kommissionen dessutom bland annat likabehandlingsprincipen.

Avslutningsvis har sökandena gjort gällande att artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003⁽²⁾, och i synnerhet fastställelsen av böternas grundbelopp, vilka ger kommissionen obegränsat utrymme för skönsmässig bedömning, strider mot principen om tillräcklig tydlighet och därmed mot normer som är överordnade gemenskapsrätten.

⁽¹⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget (EGT C 9, 14 januari 1998, s. 3).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2004, s. 1).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 25 januari 2005 av Sergio Rossi S.p.A.

(Mål T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Ansökan är avfattad på engelska)

Sergio Rossi S.p.A., San Mauro Pascoli (Italien), har den 25 januari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Sökanden företräds av A. Ruo, lawyer.

Även K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- Ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.